

Graniczyć *f o r m y*: *praes. ind. 3. sg.* graniczy (1342) 1720 *DokMp* IV 75; ~ *inf.* graniczyć 1419 *Pyzdr* nr 607; ~ *praet. 3. sg. m* graniczył 1425 *Kościan* nr 1122.

Z n a c z e n i a: **1.** ‘rozdzielać coś, stanowić granicę, *aliquid finibus limitare, limitem, finem esse*’: Qui fluvius (*sc.* Brzinniczka)... distinguit, limitat, al. graniczy, alteras haereditates a nostra villa dicta Popowice (1342) 1720 *DokMp* IV 75.

2. ‘wytyczać granice, *terminos designare, limitare*’: Yakosm nye sobyanszal szye graniczycz dziedzyni panu Ianowy, iedno tako yako v mnye vcupil 1419 *Pyzdr* nr 607; Iaco kedy pan Micolay graniczyl myedzy Ranczskem a Zeminem, tedy nye przyal copcza nad Zelechwya za wangelny copyecz... ale ye myal dale sypacz az do Obri 1425 *Kościan* nr 1122.